

Fotbal

Vladimír Šmicer vystavuje získané dresy

Je to moje ALBUM

STANISLAV HRABĚ

Poznejte 100 dresů Vladimíra Šmiceru. Tak se nazývá výstava v síni areálu Chaberského dvora, kde VLADIMÍR ŠMICER, vicemistr Evropy 1996 a vítěz Ligy mistrů týmu Liverpoolu 2005, představuje svou bohatou sbírku úlovků. „Jsou v něm hezké i cenné kousky,“ ubezpečuje.

PRAHA – Výběr stovky dresů na výstavu byl pro Vladimíra Šmiceru složitý. „Mám jich přes 180,“ prozrazuje. Nejcennější vyčlenil rovnou, s ostatními mu museli pomoci nejbližší, osvědčení estéti. „Aby to také barevně ladilo,“ myslí rovněž na oko návštěvníků. A je na co koukat.

Který byste na burze nejlépe zpeněžil?

„Určitě podepsaný dres Liverpoolu se všemi osmnácti vítězi Ligy mistrů 2005. Kdybych ho dal na ebay na nějakou aukci, deset tisíc liber by za to padlo jako nic (téměř půl milionu korun – pozn. red).“

To je tržní cena. Ke kterému vás váže nejsilnější osobní vztah?

„Jsou tu zajímavé kousky. Hodně si cením z debutu v reprezentaci do 21 let ještě za federální doby. Není sice tak hezký, ale je to můj první. Rád vzpomínám i na další, například z EURO 2004, kdy jsme ve skupině otáčeli zápas s Holandskem a já dal vítězný gól. Dres mi dal Rafael van der Vaart, ten je hezký. A pak Brazílie. To je vždycky něco výjimečného. Když se na dresy dívám, vybaví se mi zápasy, na které bych už si nevzpomenul. Je to takové moje album.“

Máte ve sbírce Pavla Nedvěda, držitele Zlatého míče 2003. Ten má také cenu, ne?

„Ještě si ho nechám od Médi někdy podepsat a bude mít obrovskou. A také je tam triko Fabia Cannavara, ještě když kopal za Parmu. Takže druhý Zlatý míč. Není to marná sbírka.“

V evropských pohárech jste si hodně měnil dres s českými protihráči. To by záměr?

„Byl. S některými jsem se ani



CENNÁ SBÍRKA.
Vladimír Šmicer má být nač pyšný.
FOTO SPORT: JAROSLAV LEGNER

iSport.cz

Video z výstavy Vladimíra Šmiceru najdete na www.isport.cz/smicer



nestřetl, třeba se Schalke 04 a s Jirkou Němcem. Ale chtěl jsem ho mít. Tak jsme se v národáku dohodli předem a vyměnili si je.“

K liverpoolskému dresu spoluhráče Milana Baroše jste se dostal divnou transakcí. Jak to bylo?

„Hráli jsme v Lize mistrů proti Barceloně, já mám jejich dresů dost. On ne. Byl nešťastný, že se na něj nedostalo. Řekl jsem mu na, vezmi si můj, který mi dal francouzský stoper Frédéric Déhu. Na oplátku jsem si vzal jeho.“

Byl nějaký dres, po němž jste usilovně toužil a musel ho ulovit?

„Jednou, nebylo to ale nahánění, spíš příležitost. Hráli jsme s Chelsea, já dal vítězný gól. Do šatny šel přede mnou Ital Gianfranco Zola. Zaklepal jsem mu na rameno a vyměnili jsme si triko.“

A obráceně? Toužil někdo po vašem?

„To se nestalo, ale dres Liverpoolu by vždycky ceněný. Každý ho chtěl mít. Jako Gigi Buffon po utkání s Juventusem. Výmě-

nu na hřišti nestihl, přišel proto do naší kabiny a ptal se, kdo mu vyhoví. Tak jsem se přihlásil. Byla to vlastně česká výpomoc, jsme přes jeho manželku krajané, tak jsem nechtěl, aby byl smutný. Je to také persona, mistr světa 2006. Mám ho rád.“

Až výstava skončí, co budete se sbírkou dělat?

„Pět luxusních kousků mám zasklených, ty si dám aspoň do garáže. Ostatní půjdou do krabic. Vlastně do tašek, tahle skrýš se teď moc nehodí. Je jich moc, abych je někdy vystavoval.“

**oči tchána
Ladislav Vízek**

bývalý československý reprezentant



My měnit nesměli

„Já takovou sbírku nemám. Za nás se dresy měnit nesměly, kdo to přes zákaz udělal, musel zaplatit celou sadu. Dostali jsme na památku jen dres ze zlaté olympiády 1980 v Moskvě. Dal jsem ho do hospody, ale někde zmizel.“